

TORONYIRÁNY

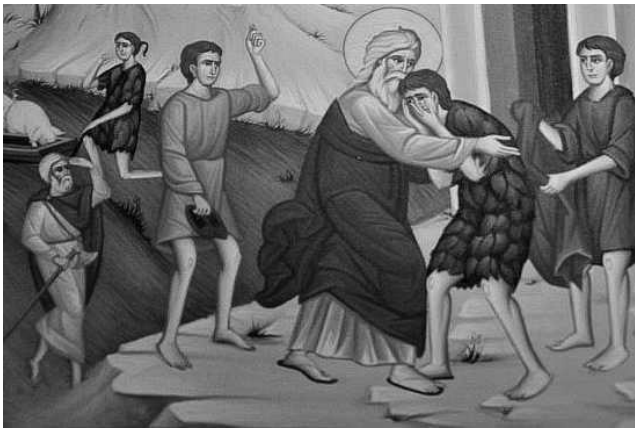
XIII. 13.

2019. március 31.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Nagyböjt 4. vasárnapja

A liturgiában ismétlődik a „mindenható és irgalmas Isten” megszólítás. Az egyház tudja, hogy Isten irgalmasságából él és arról kell tanúskodnia a világban is. Természetünk állhatatlansága megmarad a kegyelmi megígazulás ellenére, a tévedés és a bűn beférkőzik az élet minden megnyilvánulásába és az egyház intézményeibe, ezért a bűnbocsánat lehetősége a legnagyobb vigasztalás az örök élet felé vezető úton. A bűnbocsátó hatalom felhasználásában mindig Krisztus marad a mérték, aki felüdítette a fáradtakat és azokat, akik az élet terhét hordozzák.

Isten nem félt attól, hogy irgalma elbizakodottá teszi a hívőt, hiszen a hit első követelménye és gyümölcse a szeretet. Az pedig inkább hálás akar lenni a kapott jogokért, nem visszaélni vele. Különben az egyház mind a kétségbeesést, mind a vakmerő bizakodást Szentlélek elleni bűnnek veszi, ami nem nyer bocsánatot, mert a megbocsátás alapfeltétele hiányzik mindkettőtől: a bánat és a bizalom.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. Józs 5,9a.10-12** A választott nép hosszú vándorlás után József vezetésével a Jordánon átkelve birtokba veszi az ígéret földjét, ahol egy új kezdet lehetőségét kapja.
- 2. 2Kor 5,17-21** Isten Krisztusban kiengesztelődött a világgal és általa korábbi állapotunkhoz képest új életet, új lehetőséget kaptunk Istentől.
- 3. Lk 15,1-3.11-32** Az úgynevezett Tékozló fiúról szóló példabeszéd bemutatja a bűnbánat és megtérés lélektanát, a felszínes gondolkodásból fakadó önző irigységet, de legfőképpen Isten végtelen irgalmát és szeretetét.

A hazatérő fiú

Az Atya irgalmát legmeghatóbb színekkel a hűtlen és hazatérő fiúról mondott példabeszéd ecseteli. Amellett rámutat az üdvtörténet néhány sajátosságára is. Egyedül Lukács evangéliumában található. Máténál van egy hasonló rövid példabeszéd a két fiúról, akiket apjuk a szőlőbe küld dolgozni, de az inkább az emberek viselkedését példázza, nem Isten irgalmát (Mt 21,28-32).

Egy apa két fia közül a kisebbik elkéri örökségét, mert a maga útját akarja követni. Bár keleten az apa hatalmas nagy volt a családban, a kérés mégsem lehetett egészen szokatlan. Sir 33,20-4-ből látjuk, hogy ilyen eset előfordulhatott. A fiú elmegy idegenbe, és léha étellel eltékozza pénzét. Jézus külön nem nevezi meg a bűnt. Közben szárazság és ínség sújtotta a vidéket, azért a fiúnak munkát kellett vállalnia. Beállt egy gazdához a sertéseket őrizni, és legalább a sertések eledeléből, a „szentjánoskenyér” nevű termékből szeretett volna jóllakni, de abból sem kapott eleget. A tisztátalan állatra és az éhségre való hivatkozás a bűn állapotának, az Istentől való eltávolodásnak és a lelki ürességnek a képe. A bűn magában hordozza a megaláztatást: az ember a szabadság útját kereste, s kiköt a szolgaságban. Ekkor eszébe jut az apai ház. Ott a szolgák és a béresek jól élnek, ő pedig itt éhen pusztul. Jézus nem idealizálja a megtérő érzelmeit. A példabeszéd az Atya szeretetéről szól, nem a bűnös lelki átalakulásáról. Ezt csak mellékesen érinti. A fiú tudja, hogy már kivette örökségét, jogait eljátszotta, de apja talán még befogadja a béresek közé.

Az apa azonban nem a sérelmekre gondol, hanem a szenvedő és megalázott fiút látja, akinek a bűne egyúttal büntetés is. Amikor hazafelé indult, már kivetkőzött gögijéből, tehát nem ellenszenves. A példabeszéd lényege az apa viselkedése. Megesik a szíve fián, eléje siet, nyakába borul és megcsókolja. Ez a sietés keleten szokatlan, főleg a férfiaknál. Viszont Jézus ezzel is kiemelte mondanivalóját. Az apa úgy köszönti a megtértet, mint fiát, s nem is várja, hogy elmondja mentegetőzését, főleg azt nem, hogy a béresek helyét kérje. Nem akarja még jobban megalázni. Intézkedései inkább örömet fejezik ki. A legdrágább ruhát adja rá, ujjára gyűrűt húz, a lábára sarut, s az egész ház számára lakomát rendez. A hizlalt borjút különleges alkalomra tartogatták. A felöltöztetésben és a jogok visszaadásában az egyházi hagyomány bizonyítékot látott arra, hogy a megtéréssel az előbbi érdemek mind felélednek. Az ember tehát újra jobbik énjével és az örök élet reményével állhat Isten előtt. Az apa meg is magyarázza örömet: a fiú meghalt, de életre kelt, elveszett, de megkerült.

A példabeszéd itt váratlan fordulatot vesz, és jellemzi a szívtelen farizeusokat. Ebből a háttérből az apa szeretete még jobban kiemelkedik. Az idősebb fiú a mezőről jön haza, s csodálkozik a nagy vidámságon. Az egyik szolga ad felvilágosítást: öcséd jött meg, s apád leölette a hizlalt borjút. Az idősebb fiú nem akarja látni öccsét, nem is akar bemenni. De apja előtte is megalázkodik. Meghallgatja szemrehányását, amely egyúttal vád öccse ellen: Én mindig hűséges voltam, de te még egy gödölyét sem adtál, hogy barátaimmal elkölthettem volna. Ez utalás a farizeusok magatartására, akik a törvény betűjét aprólékosan igyekeztek megtartani, s elvárták, hogy Isten itt a földön jutalmazza őket. Az apa akkor sem veszti el türelmét, amikor a vádaskodás felhangzik: Most, hogy visszajött a fiad, aki vagyodat rossz nőkre pazarolta, ilyen ünnepet rendezel. A válasz az, hogy figyelmezteti fiát arra a jó sorsra, amelyet házában élvezhetett. A testvéri érzés felébredhetne benne, hiszen öccse már olyan volt, mint akit elveszettek és halottnak lehetett tartani. Ha most előkerült az elég ok az öröme.

Az apostoli egyház felismerte a példabeszéd üdvtörténeti jelentőségét is. A kisebbik fiú a pogány népeket jelképezte. Vallásuk és erkölcsi felfogásuk lezüllött, s remény nélkül éltek. Az evangélium hirdetésekor azonban kezdtek hinni, s a bálványoktól áttértek az igaz Istenhez. A zsidók viszont éppen azért maradtak távol, mert nem ismerték fel, hogy Isten a pogányokhoz is irgalmas lehet. A példabeszéd mindenkor tartalma azonban az Atya jóságának megvilágítása. Tud örülni a bűnös megtérésének, s mindenkit arra szólít fel, hogy örüljenek irgalmasságának. A kereszténység nem lehet a búslakodók és panaszkodók gyülekezete. Egyéni hibáinkból is azért lehetséges a kiemelkedés, mert Isten irgalmas. Ő maga segít, hogy felismerjük a tökéletesség útját. Nagylelkűsége és türelme nem tesz tág lelkiismeretűvé és elbizakodottá, hanem arra indít, hogy a jövőt nála biztosítsuk.

Gál Ferenc

Boldog szülők (15.)

A három „C” módszere

Don Bosco egyik intézetében téli beszerzés címén almát vásároltak. Kosárszámra helyezték el a gyümölcsöt a raktárban, rögtön az ajtó mellett. Egy szép napon a szakács arra lett figyelmes, hogy az összes alma eltűnt. Jelentette Don Bosconak. „Atya, képzelje el, mit csináltak az éjjel a gyerekek! A raktárból az utolsó darabig ellopták az összes almát.” Don Bosco szokásához hűen, most is nyugodt volt. „Nem a fiúk a hibásak, hanem ti. Menj azonnal a házgondnokhoz és mond meg neki: Don Bosco üzeni, hogy szereljenek rácsot az ablakra... Jegyezzétek meg jól, hogy a fiataloknak nem szabad soha alkalmat adni semmiféle rosszra. Ez jelenti a gyakorlatban a megelőző módszert!”

A nevelés egyik alapvető célja abban áll, hogy segítséget kapjanak rossz hajlamaik legyőzésére, önuralmuk kifejlődjék és mindenkor a helyes utat válasszák. Az önuralom kifejlesztése egy érettségi folyamat, amely különböző fokozaton biztosan elérhető. Egy helytelen magatartást csak úgy lehet megváltoztatni, ha közelebről megvizsgáljuk, hogy mi is történik, amikor a dolgok rosszul mennek. Douglas és Baker szakemberek szerint a különböző szakaszokat a „három C” formával lehet jellemezni:

C1 az első szakasz, vagyis az a helyzet, amelyben egy tény megtörténhet,

C2 a gyerekek viselkedése,

C3 vagyis a következmény. Ez akkor következik be, amikor a gyerekek szembesülnek viselkedésük eredményével.

A szülők nagyobb része ösztönösen csak a C2-re és a C3-ra figyel.

Vegyünk egy példát a mindennapi életből: egy édesanyának, minden üzleti bevásárlás végén, a pénztár előtt harcba kell szállnia leányával. A birtoklás és kapzsiság vágya megszedíti a leánykát, beleturkál a fizetendő áruba és meg akarja tömni a zsebeit. A helyzet mindenkinek ismerős. Édesanyjának két lehetősége marad: vagy fizet, vagy határozottan, esetleg egy nyaklevessel rendre utasítja leányát.

Ebben az esetben a hely, ahol az esemény megtörténik, az üzlet, vagyis a (C1), a leány kapzsisága és harácsolása: a viselkedés (C2) és a gyászos következmény (C3), amely mindig kellemetlen: engedni vagy osztózni, esetleg megpofozni.

A „megelőző módszer” elsősorban mindig a C1-re vonatkozik. Az édesanyának elsősorban arra kellene ügyelnie, mit tegyen, mielőtt még a pénztárhoz tolja kocsiját vagy még okosabban: egyáltalában mit tegyen, mielőtt bemegy az üzletbe? Választania kell. Azt is megteheti, hogy egy bizonyos ideig nem viszi magával leányát a bevásárlás alkalmával, legalább addig, amíg meg nem tanulja hogyan kell viselkedni.

Különösen a kamaszkorban kell ügyelni a szülőknek, hogy az első szakaszt (C1) állandóan szem előtt tartsák. Ennek addig kell így lennie, amíg a fiatalok maguktól nem jönnek rá a helyes magatartásra. Különben a felnőttek sem árt, ha „kerüli az alkalmakat”.

A nevelés terén nem szabad előfordulni annak az esetnek, amelyet egy régi elbeszélésből ismerünk: „Egy bárány felfedezett egy lyukat a kerítésen és kibújt rajta. Mindig távolabb ment legelni és eltévedt. Észrevette, hogy egy róka üldözi. Futásnak eredt és életéért küzdve a futásból rohanás lett. A gazdája rátalált a bárányra, ölébe vette és megmentette. A kalandos eset ellenére a pásztor nem volt hajlandó, hogy megjavítsa a kerítést.”

Anélkül, hogy a szeretetben kételkednének

A rendreutasítás művészete

A szülők sokszor nem tudják, mit kezdjenek gyermekeikkel. Biztos, hogy nem csak mindig örömet okoznak. Előfordul, hogy sértő a magatartásuk, különös vágyaik vannak és képtelenek a legkisebb hálára. Közömbös magatartásuk és figyelmetlenségük felmérgezi és kifárasztja a szülőket. Ilyen esetekben jön a „letolás” vihara.

Egy eredményes fegyelem a nevelés veleje, a családi szeretet és a megértés központja. A rendreutasításnak minden alkalommal irányító ereje van. Csak azt a figyelmeztetést lehet a szülői szeretet és a nevelés művészetének nevezni, amelyik eredményes és hosszantartó.

Don Bosco erről így ír: „Csak akkor tüntessetek, ha előtte már minden lehető eszközt kihasználtatok. Higgyétek el szeretett gyermekeim, hogy erről a hosszú nevelési gyakorlatom idején sokszor meggyőződtem. Egészen biztos, hogy könnyebb indulatba esni, mint türelmet tanúsítani; megfenyegetni egy gyermeket, mint inkább meggyőzni. Azt is nyugodtan állítom, hogy a rendetlen és dacos fiúk megbüntetése türelmetlenségünket és büszkeségünket jobban kidomborítja, mintha határozottan és jóságosan elviselnénk és megjavítanánk őket. Amikor büntetünk, nehezen tudjuk megőrizni azt a szükséges nyugalmat, amely kizár minden kételyt, hogy nem csak tekintélyünket akarjuk érvényre juttatni vagy csak szabad utat engedni szenvedélyünknek.

Mivel a mi szeretett gyermekeinkről van szó, amikor jogosan megintjük őket, küszöböljünk ki minden haragot. Ha ez nem megy, legalább az ellenkezőjét ne mutassuk ki. Ne legyünk dühösek, szemünkből ne a megvetés sugározzon, ajkunk ne szidalmazzon; inkább legyünk részvétellel és reménykedjünk a jövő sikerében. Ekkor lesztek igazán atyák és ekkor éritek el a rendreutasítás művészetét.”

A megfeddés minősítése

A megfeddésnek fegyelmi minősége van. Legyen:

- Gyors. A hosszúra nyúló bizonytalanság (észrevették – nem vették észre) nincs a gyermek segítségére. A kicsinyek azonnal elfelejtik, ha valami rosszat tettek, ezért kell rögtön szólni. A vaktában elmondott feddés csak idegesítheti őket.

- Következetes. A következetesség eligazítja azokat a rendtelenségeket és félelmetes eseményeket, amelyekkel a gyermekek az életben gyakran találkoznak. Amikor egy gyermek a folyosón labdázik és elismeréssel vagy közömbösen tekintenek rá, máskor pedig megszidják, azt eredményezi, hogy nem tudja mit tegyen.

- Biztos. Az általános megrovásnak és a heveny fenyegetésnek nincsen semmi ereje. Amikor egy édesapa határozottan megmondja fiának, hogy a mozi után azonnal haza kell jönnie és meghatározza az időpontot is, akkor nincsen mellébeszélés. Ilyen esetben a megrovás minden értelemben helyén van. Tudja, hogy édesapja szereti és nem a szeszély vezeti.

- Igazságos. A megrovás kövesse mindig a helytelen viselkedést és semmi esetre sem a szülők idegállapotát tükrözze.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero

Vasárnapi jegyzet

Szeretni – önzetlenül

Zsoltárok időtlen aktualitásában is érezzük Isten közvetlen jelenlétét. Őt, aki nem idő, nem tér, hanem az Élet. Ehhez viszonyítva saját létünkéről csak alig mondhatjuk: felülmúlja a világét – jóllehet teremtményi létünk „alig különbözik az angyalokétól”. Talán éppen ebben rejlik az a titokzatos zsolnárszó, hogy „titok, örvénylő titok az ember”. Van annyi „önállóságunk” ugyanis, hogy rejtve maradjunk bizonyos dolgainkban, melyeket Isten ugyan jól lát, de szabadságot engedélyez, nagyvonalúan meghagyja döntésünket. Mintegy alkalmazkodik az emberhez, nem felejtve, hogy örök Fia is magára öltötte emberségünket, ami nagyon megtisztelő ránk nézve. Azzal jött a változás, hogy amíg a régiek a törvény hatalmában voltak, a Szeretet földrelépésével a Szeretet lett fő irányelvünk, amely a szabadság ajándéka. „Tégy amit akarsz” – mondja Szent Ágoston, ha igazán szeretsz. Tud-e valaki így rosszat tenni?

Különös lehet a viselkedésünk a szeretet leple alatt is, nem egyszer megtévesztő. Kérem az Urat, de titokban valaminek a fejében. Szeretlek Uram, imádkozod, s közben annak teljesítésére számítasz, amit nagyon remélsz, vársz. Hiába, ilyenek vagyunk, ez is „örvénylő titok” bennünk. És persze sok más. Jogos a kérdés: lehet-e igazán önzetlenül szerelnünk, teljesen átadva magunkat Istennek? Az a bizonyos – sokszor sunyinak mondható számítás nem tör rögtön felszínre?

Az Eucharisziáról elmélkedve találunk választ. Ha meggondoljuk, hogy Isten alázata egy darabka kenyérbe szálláskor már a lehetetlenséggel azonos, vagyis önmaga teljes feladásával, eldönthetjük, mi vezette erre az elhatározásra. Oltáriszentség és filozófia teológia-történetében ha elmélyedünk, szinte beletemetkezve a századokba, anyag és szellem vizsgálatánál „két egymásra meredező sziklafallal” találkozunk. Például a 17. században, amikor a filozófia akkori vezető személyisége, Descartes sehogyan sem tudta kimondani, hogy anyag és szellem kölcsönhatásában a hit mondja ki a döntő szót, jóllehet maga is mélységesen imádta az Oltáriszentséget. Nos, az erős hit a döntő, ha a szeretet programjában az önzetlenséget keressük. Descartes „hibája”, hogy nem tudott lemondani a test (anyag) kiterjedéséről. (Azóta már tudjuk, hogy a kiterjedés-kérdésre is hányféle válasz született!) Önzetlenségünk tehát abban megnyilatkozhat, hogy lemondunk kicsinyes vágyainkról, melyek legtöbbször anyagi vonatkozásúak, és éppen a tiszta szellemnek mondjuk el szeretetvallomásainkat, átadva neki önmagunkat, és nem szabunk feltételeket. Amit földi életünkben csak „tükör által homályosan” látunk, az egyszer tiszta képpel áll előttünk.

Ez is érdemszerző, átadni magunkat a homályos látásnak, vagyis elfogadni azt, ami tökéletlenségünk tanúsítója, s így elmondani a krisztusi szót: Atyám. Azonnal átváltódik a lélek arra az „állapotra”, amely apa és fiú vonatkozásában a születésünkkel együtt az ártatlanság bizonyosága. Ilyenkor nem nehéz kimondani: „Legyen meg a Te akaratod...”

Tóth Sándor

hírek információk

A Szeged-Csanádi Egyházmegye papjai idei első, tavaszi rekollekciójukat április 1-jén és 2-án tartják a szokásos keretek között Szegeden a Szent Gellért Szemináriumban, illetve Békéscsabán a társszékesegyház plébániájának közösségi házában. A meghívott előadó ez alkalommal Kocsi György biblikus teológia tanár lesz.

Bölcs Jaroszláv *Diplomácia a házasságon keresztül* címmel rendez fotókiállítást Ukrajna Magyarországi Nagykövetsége, a Szeged-Csanádi Egyházmegye, Ukrajna Szegedi Tiszteletbeli Konzulátusa, valamint a Szegedi Ukrán Nemzetiségi Önkormányzat. A tárlat ünnepélyes megnyitója április 3-án, szerdán 14 órakor lesz a Szegedi Dóm Látogatóközpontban (Dóm tér 16.). Az eseményen köszöntőt mond Kiss-Rigó László püspök, Nepop Ljubov, Ukrajna rendkívüli és meghatalmazott nagykövete, továbbá Róth Sándor, Ukrajna szegedi tiszteletbeli konzulja és Sajtos-Zapatočna Natália, a szegedi ukrán önkormányzat elnöke. A kiállítás megnyitójára szeretettel várják az érdeklődőket.

A „Bölcs Jaroszláv: a diplomácia dinasztikus házasságokon keresztül” elnevezésű fotókiállítást 12 darab 85x60 cm-es fotóból áll, melyet Ukrajna Magyarországi Nagykövetsége munkatársai készítettek. A fotókiállítás ötlete Ukrajna magyarországi nagykövetétől, Nepop Ljubov asszonytól származik, célja bemutatni a XI. század ukrán diplomáciáját a dinasztikus házasságokon keresztül.

Az ukrán történelem a Kijevi Rusz kora óta szorosan összefonódik más európai országok történelmével. Ennek a történelemnek egyik legfényesebb oldala Jaroszláv kijevi nagyfejedelem uralkodása a XI. század elején, akinek külpolitikájában igen hangsúlyosak voltak a dinasztikus házasságok. A nagyfejedelmet a Bölc Jaroszláv névvel illették a Kijevi Rusz felvirágzását szolgáló reformtevékenysége elismeréseként. Jaroszláv külpolitikai sikerei a dinasztikus családi kapcsolatokon alapultak. Jaroszláv maga a svéd király lányát, Ingigerdát vette feleségül. Harald Bold norvég király fia Jaroszláv Jelizaveta nevű lányát vette feleségül. Jaroszláv másik lánya, Anasztázia, I. András magyar királlyal kötött házasságot. Annát pedig Franciaország királya, I. Henrik vette nőül, akinek a halála után fia nagykorúságáig a királyné régensként irányította az országot. Bölc Jaroszláv középkori rutén államát széles körű nemzetközi elismerés övezte. A nagyfejedelmet joggal nevezték „Európa apósának”.

Isten irgalmas szeretete címmel tart előadást Nagy Róbert szeged-szöregi plébános április 3-án, szerdán este háromnegyed 7-től a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. A Szentségimádás iskolájának ötödik előadására minden érdeklődőt szeretettel várnak a szervezők. További információ a www.corunum2020.hu internetes oldalon található.

Az alsóvárosi ferences templomban április 3-án, szerdán este 7 órától tavaszi jótékonyági koncert lesz az erdélyi Haszmann Pál Múzeum javára. Fellép a Csergő Banda, Mentés Másként Együttes, a Népzenei Kamaraműhely, valamint a Dugonics András Piarista Gimnázium kamaraegyüttese. Az eseményre szeretettel várják az érdeklődőket a szervezők.

Szabó András *Rembrandt Jézusa* című vetített képes művészettörténeti előadásával várja az érdeklődőket április 4-én, csütörtökön este 6 órától a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. A Dóm Művészeti Szalon rendezvényére a jegyek a látogatóközpont ajándékboltjában kaphatók 500 forintos áron. További információ a +36 20/385-5061 telefonszámon, valamint az info@szegedidom.com címen kérhető.

A Szegedi Kilátó Szolgálat szervezésében nagyböjti imádság és csend, csendes ima lesz április 4-én, csütörtökön este 6 órától április 7-én, vasárnap 16 óráig az Alsóvárosi Ferences Rendházban. A szív imája - csendmeditációs szemlélődő lelkigyakorlat vezetője Szászi Balázs és Bezzegh Kelemen testvér. Az eseményen a plébánia közösségének tagjai közül azok vesznek részt, akik korábban regisztráltak, illetve mindazok, akik szívesen ismerkednek a kontemplatív imaformával vagy már gyakorolják azt.

Nagyböjti lelkinapot szerveznek április 6-án, szombaton 9.30-16 óráig a Belvárosi Plébánia munkatársai. A nagyböjti programnak, mely lelki vezetője Bakó László temesvári püspöki titkár, a Katolikus Ház ad otthon (Dugonics tér 12.). A megtört Nászdál - nagyböjti lelkinap Izajás „szenvedő szolgájával” a felnőttek számára nyitott és ingyenes, de regisztrációhoz kötött. A jelentkezési lap a www.fogadalmitemplom.hu világháló oldalról tölthető le.

A betegek szentségében ünnepélyesen, liturgikus közösségben részesülhetnek az erre előzetesen jelentkezők április 7-én, nagyböjt 5. vasárnapján, a 10 órai szentmise keretében a Székesegyházban. A szentség fölvételére április 5-ig, péntekig lehet jelentkezni a sekrestyében a szentmisék előtt és után, illetve hivatali időben a Belvárosi Plébánián (Dóm tér 15.). A betegek kenete szentségében mindazok részesülhetnek, akik betöltötték 60. életévüket; súlyos vagy tartós betegségben szenvednek, illetve egészségi állapotuk súlyosabbá válása ezt indokolja. A szentség felvételét adott esetben szentgyónás elvégzése előzi meg. A lelkipásztorok kérésre a klinikákon, illetve otthonaikban is készséggel felkeresik a betegeket.

A Pásztorális Helynökség CsaládKözPontja SzingLiget címmel játékos, szórakoztató estet szervez 30 és 50 év közötti egyedülállóknak a CsaládEgyetem keretében április 11-én, csütörtökön 18 órától a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.) A részvétel ingyenes, de regisztrációhoz kötött. Jelentkezni a csaladegyetem.hu oldalon a regisztrációs űrlap kitöltésével lehet.

Jövő vasárnap, nagyböjt 5. vasárnapján minden magyarországi katolikus templomban a Szentföldön élő keresztények megsegítésére történik a perselyadományok gyűjtése.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.